

UPOKOJENEC

GLASILO DRUŠTVA DRŽAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO V LJUBLJANI

Št. 12.

Ljubljana, dne 24. decembra 1937.

Leto II.

Uredništvo in uprava: Bleiweisova cesta št. 48. Izhaja enkrat mesečno.

*Uredništvo in uprava „Upokojenca“
želita vsem cenj. naročnikom vesele božične
praznike in srečno Novo leto.*

Dr. Ivan Vrtačnik:

Božični pozdrav!

V zadnjih letih, ki so bila sicer za upokojence tako neugodna, je imelo društvo državnih upokojencev v Ljubljani v zvezi z ostalimi banovinskimi društvi vendar le nekaj lepih uspehov, ki so olajšali težko stališče upokojencev. Tako smo dosegli točno izplačevanje pokojnin, dobili zadostno število znižanih voznin na železnici, ustanovili smo svoje glasilo, dalje se je plačilo kuluka, za katerega odpravo se še nadalje borimo, dovolilo v dveh obrokih. To so uspehi, katere so upokojenci priznali na ta način, da se je število članstva v društvu pomnožilo od približno 1500 na čez 3000 članov, torej za več nego 100%.

Težke posledice uredbe o osebnih in rodbinskih dokladah iz leta 1935. trajajo, žal, za upokojence še dalje. Vse obljube, ki so jih dobile delegacije upokojeniških društev, so ostale dosedaj neizpolnjene.

Organizacija vseh banovinskih upokojencev, pomnožena še s snujočim se društvom upokojencev v Beogradu, namera-

va s skupno intervencijo pri merodajnih faktorjih povdariti v očigled sedanje draginje neznosno materijelno stanje upokojencev in doseči, da se vsaj v isti meri kakor aktivnim uradnikom vrnejo prejšnji prejemki tudi državnim in samoupravnim upokojencem.

Tem energičneje in s tem večjo vneto pa hočemo delati v društvu samem, kjer nas ne more nikdo ovirati v naših stremljenjih. Kakor smo nedavno ustanovili za naše člane posmrtni sklad, tako ima odbor namero ustanoviti tudi bolniško zavarovanje in kreditno institucijo.

V upanju, da bo imela delegacija vseh banovinskih društev zaželjeni uspeh, želim v imenu našega društva in v svojem imenu vsem tovarišem v društvu in izven društva, slednjim z vabilom, da s svojim vstopom v društvo povečajo moč naše skupne organizacije — vesel Božič, ter srečno in veselo Novo leto!

Božične misli

Ko zapihajo z naših gor mrzli vetrovi in se narava ogrne v beli plašč, pod katerim počiva plodna zemlja in se pripravlja, da v njej skali novo seme in da

rodi nove sadove, tedaj se stisnejo ljudje v svoje domove, se radi smukajo okoli gorké peči in tedaj se prav prične intimno rodbinsko življenje. „Miklavževanje“ in

bližajoči se Božič zanese zlasti med mladino neko sladko in opojno nemirnost, napeto pričakovanje in nervozno pripravlanje, kateremu se tudi odrasli in tudi mi upokojenci ne moremo odtegniti. Saj je vprav Božič tisti čas, ko skuša vsakdo narediti svojim dragim, prijateljem in znancem vsaj nekaj veselja in jih vzradostiti s kakim skromnim darilcem. Lepa in plemenita je ta navada in tako vsesplošna, da se uveljavlja tudi v revnejših rodbinah, skromnim razmeram primerno.

Razna podjetja in gospodarji se spomnijo ob tem času svojih uslužbencev in nameščencev ter jih nagradijo z večjo ali manjšo doklado, božičnico ali celo 13. plačo za njihovo zvesto in vneto delo in vdanost. Seveda se najdejo tudi taki, ki za take „sentimentalnosti“ nimajo smisla, ki mislijo „praktično“, da ne olajšajo „po nepotrebem“ svojih žepov, in zato prav radi pozabijo ob taki priliki na svoje pomočnike.

Mi pa v to „nemožnost“ ne verujemo in imamo zato povoda dovolj. Saj čitamo najmanj vsak teden enkrat hvalisanje o naraščajočih državnih dohodkih, ki daleč presegajo vsa pričakovanja in prekašajo proračunske nastavke — — —

Ko so se upokojenci morali prepričati, da so v svojih nadah in pričakovanjih v resnici bridko razočarani — — —

— — — — — V pikrih besedah in ostrih resolucijah so dali upokojenci duška svojemu razočaranju, svoji ogorčenosti in užaljenosti. Pošiljali so se obupni klici na vsa merodajna mesta, objavljali so jih v svojih glasilih — — —

— — — — — Od nikoder ni bilo odmeva; od nikoder tolažbe, od nikoder utehe, niti prijazne besede ali pomirjevalne izjave, iz katere bi se z največjim optimizmom moglo sklepati, da se vsaj v doglednem času popravi — — —

V taki atmosferi, v takem razpoloženju bomo upokojenci slavili letošnji Božič. To bo za nas žalosten Božič, ki ga ne bomo tako zlahka pozabili...

Z današnjo številko „Upokojenca“ dovršujemo drugi letnik našega glasila. V svesti smo si, da smo vedno in povsod s polno in dopustno energijo zastopali interese in pravice ne samo svojih članov, temveč vseh upokojencev. Da, včasih smo pokazali morda še preveč temperamenta, saj je gospod cenzor parkrat našel povoda, da je zastavil svoj uničevalni svinčnik in nam črtal kake besede, če smo svoje pero pomočili v žolč, namesto v nedolžno tinto. V zadoščenje pa nam mora biti, da imamo svoje glasilo, v katerem moremo dati duška svojemu ogorčenju in gnevu nad krivicami, ki se nam godé.

Ko se bomo na sveti večer, ta najidilnejši in najintimnejši večer v letu, v svojih skromnih domovih zbirali s svojimi dragimi okoli božičnega drevesca in ko bomo na njem prižigali lučke, tedaj se na njem ne bo zasvetila lučka zaupanja v tisto mesto, odkoder smo pričakovali pomoči, ki pa je ni bilo. Podobni smo popotniku v puščavi, ki je v daljavi zagledal rešilno oazo s palmami in bistro studenčnico; ko pa je domneval, da se bliža rešitev, se je moral prepričati, da se je bridko varal, ker je gledal samo lažnjivo „fato morgano“, ki je izginila brez sledu.

Toda kljub vsem črnim mislim ne klonimo in ne povešamo glav. Zakaj tudi za nas velja angelsko oznanilo, ki ga je Bog poslal betlehemskim pastirjem: „Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje.“

Ker smo v poštenosti osiveli in stopili v pokoj s sladko zavestjo, da smo izpolnili svojo dolžnost, kar daje človeku največje zadoščenje v življenju, nam ni treba obupavati in se smemo trdno nadejati, da pride tudi v naša srca „Mir na zemlji“.

In v tem razpoloženju in s to nado v srcu želimo vsem našim sedanjim in bodočim članom in čitateljem ter vsem ostalim upokojencem blagoslovljen božič, ter zdravo, srečno in veselo Novo leto 1938.

f. v.

Društvo intervenira za vsakega člana brezplačno v vseh osebnih zadevah pri vseh centralnih oblastvih.

Skalar Josip, Ljubljana.

Upokojenci in stanovske organizacije

Izredno težko je dandanes gospodarsko stanje državnih in samoupravnih upokojencev, saj je le majhno število onih, kojih pokojnina je tolikšna, da more kriti potrebe itak skromnega življenja upokojencev. Na „stanu primerno“ življenje pri tem niti misliti ni! **Ogromno** pa je število onih državnih in samoupravnih upokojencev, ki bijejo dobesedno boj za svoj obstanek! Od dne do dne čujemo bridke tožbe in obtožbe, v dnevnem časopisju se slika beda upokojencev v raznih člankih in vesteh, naša stanovska glasila prinašajo obupne slike proletarizacije državne in samoupravnega nameščenstva! Vse naše dosedanje prošnje in intervencije, da bi se nam dalo vsaj toliko, da bi mogli **živeti**, so ostale bob ob steno!

Kar nas je še mlajših in kolikortoliko zdravih, smo si znali poiskati skromne službice, da si prislužimo z delom svojih rok in svojega duha vsaj toliko, da nadomestimo to, kar nam pri pokojnini manjka za obstanek! Po dosluženi letih moramo še nadalje **trdo** delati in smo deležni pomilovanja onih **srečnejših** naših tovarišev iz drugih — nedržavnih — služb, ki mirno uživajo svoj pokoj in hodijo v Tivolski park krmit ptičice... Z nekakim prezirom pa dostikrat gleda na nas naš tovariš iz ljudsko-šolskih klopi, ki se je s 14. leti ali pa še preje posvetil trgovini in nam, ki smo se mnogo več učili, delali izpite itd., razklada, da potrebuje za preživljanje mesečno najmanj din 8.000.—...! Pravica — kje si?!

Kako naj se naše stanje izboljša?!

Uverjeni smo lahko, da nam **prosto-voljno ne bo nihče pomagal!** Zato moramo vedno in vedno ponavljati svoje zahteve za izboljšanje našega gmotnega položaja! Uspešen zastopnik naših interesov pa more biti le **močna** stanovska organizacija! Zato **vs**i v njen krog brez izjeme, naj ne bo med nami nobenega **parazita!** Udružiti se moramo pa tudi v naših **gospodarskih** organizacijah, predvsem v „Nabavljalni zadrugi“, potem pa tudi v stanovjski in če bo sila do vrhunca prikipela, še v kreditni. **Nabavljalne** zadruge so važen regulator cen in, če bi jih ne bilo, bi bilo naše stanje danes še kritičnejše. **Stanovanjske** zadruge bi nam mogle preskrbeti cenena stanovanja po zgledu takih organizacij v **drugih** državah. Seveda bi morale podpirati njihova stremjenja država in samoupravne oblasti **v mnogo večji meri kakor dozdej!** Tudi te zadruge bi lahko postale važen regulator sedanjih, še vedno pretiranih najemnin! Naše **kreditne** zadruge so nam pa že opeotovano priskočile na pomoč z mnogo cenejšimi krediti, kot smo jih dobili pri drugih denarnih zavodih. In še nekaj ne smemo pozabiti: Na naše **bolniške** organizacije in **posmrtno sklade!** Dobrobit teh organizacij je že marsikdo sam preizkusil, toda le močne organizacije te vrste bodo nam in našim rodbinam lahko v pomoč v danih neljubih slučajih bolezni in smrti!

Tovariši upokojenci! Še enkrat: **Vsi, brez izjeme, v vse** naše strokovne organizacije, zaradi nas samih, pa tudi zaradi naših težko preizkušenih rodbin!

Anton Spende, Ljubljana.

Ali bomo zidali palače?

Na izrednem občnem zboru Društva državnih in samoupravnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani, ki je bil dne 14. novembra t. l. v dvorani hotela „Metropol“ - Miklič, je odbor predložil osnutek pravilnika Posmrtnega sklada in so ga člani sprejeli z malimi izpremembami, deloma soglasno, deloma z veliko večino.

O tem se je obširneje poročalo že v novemberski številki „Upokojenca“. Ko bo kr. banska uprava že predloženi pravilnik odobrila, se začne poslovanje P. S.

Udeležba na izrednem občnem zboru je bila prav dobra, obširna dvorana polna, debata nad vse živahna in zanimiva, dokaz, da člani želé to ustanovo.

Gotovo bodo društvene člane, ki se tega izrednega občnega zbora niso mogli udeležiti, zanimali nekateri od posameznikov stavljeni predlogi.

Tako je nekdo predlagal, da **naj ne bo** učlanjenje v P. S. **obvezno** za vse društvene člane; pojasnilo se mu je, da pravilnik tega nikjer ne predpisuje, saj pravi § 3., da **more** redni član P. S. postati vsak državni in samoupravni upokojenec, vdo-

va in otroci takih upokojencev, ki so člani društva itd., torej „more“ in ne „mora“, to se pravi: **kdor hoče.**

Nekdo drug je izrazil mnenje, da so posmrtna premija prenizke, saj se ž njimi ne morejo kriti niti stroški navadnega pogreba. Naj torej znaša posmrtna podpora 10.000.— din.

Društveni predsednik mu je pojasnil, da bi v tem primeru morala znašati članarina mesečno najmanj petkrat toliko, kakor jo določa pravilnik; koliko državnih upokojencev bi pri današnjih nezadostnih pokojninskih prejemkih bilo v stanu plačevati tako visoke mesečne zneske? Uprava P. S. bi prej ali slej prišla v plačilne težkoče in v konkurz. Oškodovano bi bilo torej brez vsakega dvoma veliko število članov, katerim bi se ne mogle izplačevati posmrtna podpore, — da ne omenjamo še drugih katastrofalnih posledic.

Stavil se je nadalje predlog, da bi bilo bolje, če bi se vsi društveni člani, ki se hočejo zavarovati za posmrtno podporo, vpisali v društvo upokojenega učiteljstva, katerega edini namen je, dajati po smrti članov(-ic) zakonitim dedičem, odnosno upravičencem podpore, da se obvarujejo pred najhujšo bedo. To društvo ima že precejšnji rezervni sklad in deluje vzorno že dolgo vrsto let. Odpadla bi potem potreba ustanovitve posebnega P. S. za društvene člane.

Naj mi bo dovoljeno k temu sledeče pojasnilo.

Naše društvo je vsa dolga leta — prej v „Našem Glasu“ in zdaj zadnji dve leti v lastnem glasilu „Upokojenec“, ki ga je odbor zaradi velikega razmaha članstva in vseobče želje članov bil primoran ustanoviti, — **večkrat opozarjalo svoje člane na to društvo upokojenega učiteljstva in nasvetovalo pristop k njemu. Na našo inicijativo je društvo izpremenilo svoj prejšnji pravilnik**, po katerem so lahko bili člani le upokojeni učitelji (učiteljice) in vdove, in razširilo članstvo na vse panoge uradništva. Žalibog pa ima v svojih pravih **starostno mejo** pristopa, če se ne motim 60-letno dobo starosti.

Edino iz tega vzroka je moralo naše društvo ustreči vsestranskim željam svojih članov, starih nad 60 let, da se ustanovi lastni P. S.

Če bi torej brez vsakega dvoma vzorno delujoče društvo upokojenega učiteljstva ne imelo te starostne omejitve pristopa, bi skoro gotovo še ne prišlo na dnevni red vprašanje lastnega posmrtnega sklada v našem društvu.

*

§ 9. osnutka, ki govori o dohodkih in imetku P. S. in ki omenja določitev v primeru, če bo dosegel rezervni fond vsoto 500.000.— din, je dovedel nekega uglednega društvenega člana do svarila, oziroma opozorila, da je in naj bo P. S. namenjen edinole članom vplačevalcem, naj se torej ne zbirajo ogromni rezervni fondi, s katerimi bi se zidale palače in nalagale nabrane vsote v razne vrednostne papirje in denarne zavode, — saj imamo ravno v sedanjih časih vsestransko bridke izkušnje z zamrznjenimi vlogami i. t. d.

Pripomnim, da si nisem dobesedno notiral njegovega, v ostalem nad vse stvarnega in v marsičem osnovanega govora; kolikor se pa spominjam je v tem smislu izzvenelo njegovó svarilo. Njegovemu naziranju se je pridružil g. predsednik društva upokojenega učiteljstva, ki je tudi v nadvse zanimivem in stvarnem izvajanju opozarjal na nekatere nedostatke pravilnika, a ob koncu govora izjavil, da bo on, če tudi je član učiteljskega društva in celó njegov predsednik, iz solidarnosti pristopil tudi k našemu P. S.

Poudarjam, da so take stvarne in poučne kritike potrebne in hvale vredne, ker je le s stvarno kritiko mogoč napredek vsake ustanove in korektura morebitnih napak.

Naj mi bo dovoljeno, da se glede opazke o „zidanju palač“ pomudim dalje z naslednjimi pojasnili.

Po § 7. so določene naslednje posmrtna podpore:

po dovršitvi članstva 6 mes.	.. .	din	500.—
„ „ „ 1 leta	.. .	„	1.000.—
„ „ „ 2 let	.. .	„	1.250.—
„ „ „ 3 let	.. .	„	1.500.—
„ „ „ 4 let	.. .	„	1.750.—
„ „ „ 5 let	.. .	„	2.000.—

Koliko bo plačal vsak član poleg enkratne pristopnine?

V 6 mesecih	60 din oz.	v 11 mesecih	110.— din
po 1 letu	120 „ „	23 „	230.— „
„ 2 letih	240 „ „	35 „	350.— „
„ 3 letih	360 „ „	47 „	470.— „
„ 4 letih	480 „ „	59 „	590.— „
„ 5 letih	600 „	.. .	.. .

Zdaj pa naj vsak primerja višino vplačanih zneskov z višino posmrtna podpore v odgovarjajoči dobi —?

V desetih letih bo plačal vsak član 1.200 din, v 15 tih 1.800.— din; **višino 2.000.— din, ki se izplača kot posmrtna podpora že po petih letih, vplača član šele po 16 letih in 8 mesecih!**

§ 9. pa govori tudi o **možnosti zvišanja** posmrtna podpore, ki jo bodo lahko na

glavnih skupščinah predlagali člani P. S., če bo stanje rezervnega fonda dopuščalo tako povišanje.

Opravičeno bo kdo opozarjal na obresti. Gotovo. Obresti zvišujejo v dobi daljših let znatno vplačane zneske. Obrestna mera je pa danes v denarnih zavodih v splošnem skoro za polovico nižja kakor v preteklih lepih časih. Gotovo se ne motim s trditvijo, da med 100 člani ne bo najti 95, ki bi redno vlagali po 10 din ali več v kak denarni zavod za primer smrti, — veliki večini upokojencev s sedanjimi prikrajšanimi nezadostnimi, globoko pod eksistenčnim minimom stoječimi pokojninami pa bi bilo tako redno vlaganje najbrž sploh nemogoče. Če pa pristopi kot član k posmrtnemu skladu, je pa nekako moralno primoran odriniti vsak mesec enega „kovača“ v prepričanju, da bodo dobili njegovi svojci po njegovi smrti v neprimerno večji višini izplačano posmrtno podporo.

Nič lažjega kakor to pa se bo čez gotovo dobo let sprejela v pravilnik določitev, da ne sme v nobenem primeru višina vplačane članarine presegati najvišjo vsoto posmrtna podpore.

*

Zadnji odstavek § 9. pravilnika se glasi:

„Vsi dohodki in razpoložljiva imovina P. S. morajo biti vloženi v enega ali več državnih ali samoupravnih denarnih zavodov, kakor to določi upravni odbor, in sicer najdalje v roku treh dni, ko so dospeli v društveno blagajno.“

V normalnih razmerah se lahko pričakuje, da bodo redni in posebni rezervni fondi čez nekaj let dosegli višino nekaj stotisoč dinarjev. Ali bi ne bilo idealno in le v smislu dobro premišljenega gospodarstva, če bi se kupilo primerno zemljišče za zidanje „**Doma upokojencev**“, ki bo last P. S., torej ne za „palačo“, ampak za praktično stavbo, v kateri bi bili razni poslovni lokali, ki se v naraščajoči Ljubljani lahko dobro oddajajo, društveni lokali za pisarno, čitalnica in knjižnica, menza za člane, predvsem samce, vdove in vdovce, skupne stanovanjske sobe in posamezne sobice za otroke izven Ljubljane bivajočih članov, ki študirajo na univerzi oz. na raznih srednjih ljubljanskih šolah, stanovanja za sinove in hčerke članov, ki se učé raznih obrti itd.? In pa — pozneje — višinska oz. obmorska okrevališča za člane in njihove rodbine!? Vse seveda v mejah razpoložljivih sredstev.

Če tudi ne bodo morda deležni vsi sedanji člani vsega tega, vendar bi si s tem

postavili spomenik, ki je trdnjši od bron in granita, spomenik **hvaležnosti** bodočih državnih upokojencev.

*

Brez dvoma bodo vsi zavedni, objektivno misleči državni in samoupravni upokojenci pritrldili dejstvu, da je mogoča rešitev naših še ne izpolnjenih, a priznani opravičenih teženj, ki so vzrok vseh tistih morečih skrbi, ki tarejo ogromno večino upokojencev zaradi njihovih nezadostnih pokojnin, samo v enotnih močnih banovinskih organizacijah, ki imajo skupno vodstvo. Dokazov imamo več ko dovolj, da spomenice in resolucije posameznih lokalnih frakcij in tudi posameznih banovinskih društev ne zaležejo nič, nasprotno le škodujejo skupni akciji, saj je jasno in dokazano, da ima marsikateri odločujoči funkcionar kakega lokalnega društva svoje lastne težnje, ki jih skuša in želi uveljaviti s predložitvijo spomenic ali drugače. O tem sem se kot večletni tajnik moral večkrat prepričati, saj prihajajo od raznih društev raznovrstne spomenice, v katerih so izražene vse mogoče opravičene in neopravičene zahteve in želje in v tem tiči ravno neuspeh vseh teh in tudi drugih spomenic, ki se nakopičijo v raznih ministrstvih.

Iz teh vzrokov so prišla banovinska društva do prepričanja, da bomo mogli zaznamovati uspehe le, če se bodo vlagale resolucije in spomenice sistematično in enotno od vseh banovinskih društev skupno in če bodo upokojenci organizirani v prav vseh banovinah, predvsem pa tudi v Beogradu.

Žalostno dejstvo je, da obstojajo v eni ali drugi banovini razna društva. V primorski banovini sta se ustanovili poleg že obstoječega banovinskega društva v Splitu še dve društvi v Šibeniku in Mostaru (slednje mesto leži sicer v Hercegovini, a spada pod primorsko banovino). Komu v korist bo vendar taka razcepljenost?

Razen primorske in — žalibog dravske — banovine so vse ostale banovine, kolikor nam je znano, enotno organizirane. **V drinski banovini je sicer obstojalo poleg banovinskega društva v Sarajevu tudi konkurenčno društvo v Tuzli, slednje društvo pa je ravnokar kr. banska uprava v Sarajevu razpustila.** Zanimivo je dejstvo, da je bila prej v Tuzli podružnica sarajevskega društva, nekaj separatistično navdahnjenih „lokalnih patriotov“ v Tuzli je pa hotelo imeti lastno društvo.

Da niso v nekaterih banovinah banovinska društva ravno na sedežu banske

uprave, to dejstvo je pač postranskega pomena. Tako n. pr. obstoja v dunavski banovini vzorno delujoče banovinsko društvo v Somboru, dasiravno je banska uprava v Novem Sadu. Če se ne motim, je v Novem Sadu podružnica somborskega banovinskega društva. Tudi v zetski banovini je sedež banovinskega društva drž. upokojencev v Peći in ne v Cetinju. Ravnokar se je ustanovilo banovinsko društvo za moravsko banovino v Kruševcu, kjer ni sedež banske uprave. Nad vse zgleđno je organizirana savska banovina. Zagrebško banovinsko društvo ima nebroj podružnic in je najmočnejše društvo v državi.

Razveseljivo dejstvo je, da so se vendar enkrat zganili beograjski drž. upokojenci, ki so imeli v preteklem mesecu že drugič sestanek zaradi ustanovitve stanovskega društva. Ko bo to postalo dejstvo, bodo državni upokojenci organizirani v prav vseh banovinah in tudi v prestolnici. To bo mogočna enotna falanga, ki jo bodo merodajni činitelji morali upoštevati. Vsa ta banovinska društva bodo brez dvoma dovolj močna, da bodo preprečila v bodočnosti vlaganje resolucij in spomenic raznih brezpomembnih lokalnih društev. V skupnem, smotrenem, premiš-

ljenem delovanju se bodo vlagale enotne resolucije in spomenice; v deputacijah bodo na merodajnih mestih zastopali celokupne državne in samoupravne upokojence najodličnejši predstavniki vseh banovinskih udruženj. Le na ta način bo mogoče uveljaviti naše težnje. Dolžnost vsakega zavednega državnega in samoupravnega upokojenca naj bo in mora biti, da opozarja ostale, še ne organizirane tovariše na škodljivost razcepljenosti in na nujno potrebo, da se vsi organizirajo v enotnih banovinskih društvih.

Ker je vendar enkrat postalo dejstvo, da so v vseh banovinah organizirani upokojenci, imamo tudi upanje, da bomo veliko lažje prišli do uresničenja svojih prikrjšanih pravic in da bodo deležni vsi upokojenci do najnižjega takih pokojnin, ki jim bodo omogočale dostojno življenje. Potem bo pač marsikom uresničena skromna želja ponižnega lastnega domka. V doglednem času pa bo lahko stal v vsaki banovini — četudi ne palača — pač pa dostojen, vsem potrebam državnih in samoupravnih upokojencev in njihovih svojcev odgovarjajoč in koristen dom s ponosnim napisom

„Dom upokojencev“.

Odmevi izključitve upokojencev od povišanja prejemkov

(Nadaljevanje)

Društvo jugoslovanskih upokojencev za Dunavsko banovino v Somboru je imelo dne 31. oktobra t. l. izredno skupščino, katere se je udeležilo ogromno število članov iz Sombora, kakor tudi iz oddaljenih krajev. Došle so tudi mnogoštevilne brzojavke, ki so izražale svoje pozdrave in želele dober uspeh. Predsednik društva je v svojem pozdravnem govoru izvajal takole:

„Povod te naše izredne skupščine je zelo žalosten. Mi smo se v stvari pričakovanega povišanja pokojnin razočarali in zato je namen današnjega našega sestanka, da izrazimo našo pritožbo v obliki, ki jo dopušča zakon.

Kakor Vam je znano, so se naši pokojninski prejemki, kakor tudi prejemki aktivnih državnih uslužbencev znižali leta 1935. To znižanje je zahteval tedanji težki položaj državnih financ in naša uvidevnost je šla tedaj molče preko tega znižanja. Od te dobe se je naš splošni finančni

položaj znatno poboljšal. Na svetskih tržiščih, zlasti v teku tega gospodarskega leta je poskočila cena žitaricam, paralelno s tem skokom pa so poskočile cene tudi pri nas, toda ne samo žitaricam, temveč vsem ostalim živilom in življenjskim potrebščinam. Ta splošni skok cen je zabeležil tudi službeni indeks cen in zaradi tega nepobitnega dejstva so prišli v vladnih krogih do prepričanja, da se moramo vrniti na prejemke, ki so bili pred letom 1935. Pod pritiskom nastale draginje je naše udruženje sporazumno z ostalimi bratskimi udruženji poslalo v Beograd skupno deputacijo, ter s pismeno spomenico prosilo, da se nam pokojninski prejemki povišajo istočasno kakor aktivnim uradnikom. Memorandum se je predložil ne samo vladi, skupščini in senatu, temveč tudi posameznim poslancem in senatorjem. Obljub ni manjkalo. Povsod se je uvidevala nastala draginja, povsod se je obetalo, no na žalost, ukrenilo se ni nič!

Razen tiste neznatne malenkosti, ki so jo dobili z otroci blagoslovljeni, toda maloštevilni upokojenci s povišanjem doklade za otroke, razen te malenkosti ni dobil izmed upokojencev nobeden ničesar. Naši pokojninski prejemki so ostali **stari**, taki, kakor so se znižali leta 1935. Toda zakaj so ostali znižani stari prejemki? Zakaj mi upokojenci nismo dobili povišanja enako aktivnim uradnikom, ko je znižanje leta 1935. zadelo nas pravtako, kakor aktivne, in ko nastala draginja danes tudi nas pravtako tlači kakor aktivne? Na to vprašanje nam je dal odgovor gospod minister financ v službenem komunikeju — — —

Tak komuniké se je izdal pred mesecem dni; pred kakimi 20 dnevi pa je izšel nov komuniké ministrstva financ. V tem poznejšem komunikeju se ministrstvo financ hvali, da je v prvih 8 mesecih leta 1937., torej do konca avgusta došlo v državno blagajno za 596 milijonov dinarjev več, nego je bilo predvideno v proračunu, torej za 596 milijonov več, nego se je pričakovalo. Ker je splošno znano, da se plačujejo davki večinoma sedaj v jeseni in koncem leta, se more upravičeno pričakovati, da more ta višek do konca leta doseči tudi 1 milijardo. Če kažemo na tako sijajen položaj naših državnih financ, bi na ta način samo radi pokazali tudi na obstoječo **možnost** poboljšanja naših pokojninskih prejemkov. Za 100 do 120 milijonov, kolikor bi stala naša povišica, bi bilo iz tega viška obilo kritja.

No ta naš neuspeh, ta naš sedanji poraz ni samo poraz, temveč lahko postane v bodoče tudi nevaren precedens. Finančni položaj vsake države se često znatno menja, popravlja se in se poslabša in nastane potreba novih znižanj prejemkov, kakor je to nastalo v letu 1935, pa se bodo znižali ne samo povišani prejemki aktivnih uradnikov, temveč tudi **nepovišani prejemki** nas upokojencev. Ta nevarnost začasnega znižanja nam preti stalno, zato je treba torej, da danes ne samo iz razloga finančne možnosti in iz razloga pravice in pravičnosti, temveč tudi iz razloga bodočega potrebnega protesta proti sistematskemu znižavanju dvignemo svoj glas in da združeni z ostalimi našimi bratskimi organizacijami izrazimo danes svoje nezadovoljstvo.

Vsa bratska združenja v Zagrebu, Kruševcu, Čačku, Ljubljani, Splitu, Banjaluki, Sarajevu, Skoplju, Peći in Mariboru so imela slične skupščine, s katerih je po tem

predlogu vsako združenje predložilo svoje resolucije in proteste Njegovemu Vis. namestniku princu Pavlu, gospodom predsednikom skupščine in senata in predsedniku vlade.

Predlagamo, da se taki protestni telegrami pošljejo tudi odtod iz Sombora, redigirani z besedilom, ki se Vam predloži. Predlagamo nadalje v odločitev predlog, da ta naša skupščina sprejme resolucijo, ki se Vam bo pravtako prečitala.

Nato je upravnik združenja prečital resolucijo, ki se glasi:

„Združenje jugoslovanskih upokojencev za Dunavsko banovino v Somboru je na svoji izredni skupščini v Somboru dne 31. oktobra 1937. sprejelo soglasno naslednjo

Resolucijo

1) Upokojenci Dunavske banovine z obžalovanjem ugotavljajo, da so upokojenci izvzeti od povišanja uradniških prejemkov, dasi so — — — — skupni delegaciji vseh upokojeniških združenj v državi začetkom meseca julija t. l. obetali, da se bodo z ozirom na naše mizerno materijelno stanje in nastalo draginjo povečali tudi naši prejemki. Boli nas to, ker se nam ne priznava naše dolgoletno delo, v katero smo vložili vso svojo energijo, vso svojo umsko in fizično silo, vse svoje življenje za obči blagor, za blagor kralja, domovine in naroda.

2) Upokojenci Dunavske banovine ne smatrajo za upravičeno in dokazano tisto silo, ki baje vlada v državnih finančah in zaradi katere bi se ne mogla dati povišica prejemkov tudi upokojencem v znesku in izmeri povišice aktivnih uradnikov, ker tudi ministrstvo financ samo v svojem komunikeju, objavljenem dne 11. oktobra 1937. trdi, da je v prvih 8 mesecih leta 1937. torej do konca avgusta došlo v državne blagajne za 596 milijonov več, nego se je pričakovalo po proračunu. Za izplačilo povišice pokojninskih prejemkov, ki

bi ne presegalo vsote 100 do 120 milijonov dinarjev, bi bilo torej dovolj kritja.

Pod pritiskom današnje draginje in v svojih pričakovanjih bridko razočarani, se obračajo upokojenci z velikim zaupanjem na Nj. Vis. kneza namestnika Pavla, potem na gospoda predsednika ministrskega sveta, na gospoda predsednika narodne skupščine, na gospoda predsednika senata, ter prosijo, da se nujno izda posebna uredba, s katero naj se povišajo tudi prejemki tako državnih, kakor samoupravnih, banovinskih, tako mestnih kakor občinskih upokojencev čimprej, ker so se meseca oktobra 1935. znižali prejemki ne samo aktivnim uslužbencem, temveč tudi upokojencem.“

Ta resolucija se je sprejela soglasno.

Glasiло združenja upokojencev za Dunavsko banovino v Somboru „Naša Reč“, dostavlja temu poročilu:

„Te težke razmere, v katerih živé upokojenci in v katerih jedva vzdržujejo svoje golo življenje, nam narekujejo, da se še bolj zblizamo in združimo v čim gostejše vrste naše organizacije. Samo združeni v močno in silno falango moremo obvladati neprilike, ki nas bijejo. V tem težkem in usodnem položaju je vsak izmed nas dolžan pomagati, kolikor more, da se okrepi naša organizacija. Treba je vse močnejše in še z večjo vnetostjo, še živahnjejšo ambicijo nadaljevati naše delo, ker bomo samo tako mogli doseči svoj cilj, za katerim težimo in ki je izražen v pravilih našega združenja. Treba je, da stopijo v naše vrste tudi tisti upokojenci, ki tega do danes še niso storili. Gre ne samo za naš, nego tudi za njihov interes. Ne smejo stati ob strani in prekrizanih rok gledati, kaj se godi okoli njih. V organizaciji, v bratstvu in slogi je naša rešitev!“

Tem besedam nimamo ničesar dostaviti, ker veljajo v enaki meri tudi za upokojence naše banovine, katerim priporočamo, da si jih dobro prečitajo in se po njih ravnaajo!

Društvena kronika

Upravni odbor društva državnih in samoupravnih upokojencev v Ljubljani je imel dne 10. decembra 1937. svojo tretjo odborovo sejo.

Po obligatnih formalnostih je gospod predsednik prečital dopis zagrebskega društva z dne 2. decembra t. l., v katerem izraža svoje mnenje, da bo potrebna vnovična deputacija v Beograd. Zagrebsko društvo je priložilo tudi dopis prepisa somborskega društva, ki izraža isto mnenje in predlaga, da stopijo banovinske organizacije v stik z začasno organizacijo beograjskih upokojencev, katerim stoji na čelu magistratni svetnik

gospod Božo Matović. Društvo sicer še ni ustanovljeno, vendar so imeli beograjski upokojenci že dva sestanka zaradi ustanovitve. Zagrebsko društvo poroča tudi, da sestavi vsako društvo svojo resolucijo, iz katere bi se potem sestavila na sestanku skupna resolucija. Odbor je soglasno ugotovil, da je taka deputacija neobhodno potrebna in da se naprosi gospod predsednik, da bodi delegat našega društva. V tem zmislu naj se odgovori zagrebskemu društvu.

Upravni odbor je dvema proslcema naklonil primerno podpora.

Tajnik je poročal o ljubljanskem inkasantu Andreju Pelikanu, ki se je svojčas sam ponudil, oziroma prosil za to mesto in je tudi pridobil nad 300 članov. Ker so se pojavile nerednosti v njegovem poslovanju, se mu je prepovedalo nadaljnje nabiranje članov in inkasiranje članarine. Pelikan Andrej torej ni več inkasant našega društva.

Ko so se rešile še nekatere stvari manjšega pomena, je predsednik zaključil sejo.

Preselitev upokojencev v drugo banovino

Na razna vprašanja objavljamo zopet:

Upokojenci, ki se preselijo iz ozemlja ene finančne direkcije na ozemlje druge, morajo preselitev vnaprej javiti svoji dosedanji izplačujoči blagajni (direkciji), ki nato izvrši prenos pokojnine preko finančnega ministrstva na tisto direkcijo, kamor se upokojenec preseli. Takim prošnjam je treba priložiti vselej tudi overjen prepis pritrilnega odloka glavne kontrole. Priloži naj se tudi prijava za doklade, izstavljena že z vpoštevanjem kraja novega bivališča. Opozarjamo vse upokojence, naj take prošnje **pravočasno** vlagajo, ker se prenos zaradi birokratskih formalnosti pogostoma precej zavleče. Prijavo o nameravani preselitvi je predložiti vsaj mesec ali dva pred dejansko preselitvijo, sicer se utegne zgoditi upokojencu, da na novem bivališču ostane nekaj mesecev brez pokojnine.

Članske ugodnosti

Člani dobivajo list „Upokojenec“, ki izhaja v drugi polovici vsakega meseca, **brezplačno**.

„Upokojenec“ je nujno potreben vsakemu drž. upokojencu, upokojenkam in vdovam, saj prinaša vsa navodila in pojasnila, tolmači uredbe, opozarja svoje člane na vse, da jih obvaruje neprilike in neprijetnih posledic, predvsem v materijelnem oziru, ki so neizogibne, če ni vsak sproti poučen o vseh predpisih in izpremembah zakonitih določb.

Popusti pri parobrodskih družbah na Sušaku in v Dubrovniku, in sicer trikrat na leto **od razreda do razreda**, t. j., da plača 3. razred in se vozi v drugem, oz. 2. razred in se vozi v prvem razredu, kar znaša **nad 50% popusta!**

Pogoj je pa, da se mora za ta popust prositi pri društvu, ki predloži prošnjo eni ali drugi družbi, kakor pač prosilec želi. Prosilec naj zahteva z dopisnico pri društvu predmetno tiskovino, ki se mu takoj pošlje; tiskovino izpolni in jo vrne društvu. Družba pošlje legitimacijo za znižano vožnjo najkasneje v enem tednu.

Tega popusta so deležni tudi rodbinski člani (žena in otroci). Smer vožnje (n. pr. iz Sušaka do Kotora in nazaj) se mora v prošnji navesti.

Društvo intervenira za vsakega člana v vseh osebnih zadevah (posebno glede pokojninskih prejemkov itd.) pri centralnih oblastvih in daje vse zaželenje informacije pismeno ali ustno — vse brezplačno.

Naši člani imajo znatne popuste v raznih zdraviliščih in kopališčih v Sloveniji in izven Slovenije, predvsem v času pred sezono in po njej.

Ljubljanske člane opozarjamo predvsem na znatni popust v kopališču hotela „Slon“ za parne in kadne kopeli proti društveni izkaznici, ki jo dobé člani v društveni pisarni brezplačno.

Mestni pogrebni zavod je priznal našim članom naslednje popuste: v II. razredu 235 Din, v III. 160 Din in v IV. 92 Din. Opozarjamo pa vse rodbinske člane, da se morajo takoj pri naročilu pogreba izkazati z društveno izkaznico ali s potrdilom o članstvu.

Važne tiskovine

Društvo ima na zalogi naslednje tiskovine z vsemi potrebnimi navodili:

1. Prošnje za odmero pokojnine;
2. prošnje za pogrebino;
3. prošnje za dvomesečno podporo;

4. navodila za pridobitev pokojnine in predujma nanjo. Kdaj zapade pokojnina? Splošna opozorila.

Te tiskovine stanejo po 1 din izvod.

Posvetovalnica – informacije

Železniške legitimacije za leto 1938

Dravska finančna direkcija v Ljubljani razglasa: „Vsi državni upokojenci-ke, ki so zase in za svoje rodbinske člane v letu 1937. dobili od Dravske finančne direkcije železniške legitimacije **modre** barve, izstavljene za leto 1937., naj jih zaradi podaljšanja njih veljavnosti za prihodnje leto predložijo tej direkciji takoj v začetku leta 1938. Vsaki legitimaciji je treba priložiti železniško znamko za 2.— Din, ki se kupi pri blagajni železniške postaje.

Znamke pa ne sme nihče sam nalepiti v legitimacijo. Predložene poštno znamke ali kolke bo direkcija upokojencem vračala, ker jih ne more uporabiti. Razen železniške znamke se mora predložiti tudi kupon (odrezek) čekovne nakaznice, po kateri je upokojenec prejel pokojnino za zadnji mesec. Brez tega dokazila se veljavnost legitimacije ne bo podaljšala, ker se sicer ne more ugotoviti istovetnost prosilca. Pravtako mora poslati kupon čekovne nakaznice, kdor prosi za novo železniško legitimacijo. Do konca oktobra

Modrost Vélikih Mandarinov

Kitajska pravljica.

To se je zgodilo v času, ko je v daljni provinciji Šan-hu vladal véliki mandarin Mi-Tsa, ljubljenec bogov in naroda. Njegovo bistro oko je lahko prodrlo v duše sonarodnjakov, njegova močna roka je čvrsto vodila državno krmilo v pravilno smer. Delal je za vse, očetovsko je skrbel za blagor vseh. Še misliti jim ni bilo potreba, zakaj tudi to težko dolžnost je vzel nase véliki mandarin: Mislil je o vsem in za vse.

Tudi blaginjo svojih Kitajcev je dvigal in širil njihov ugled. Izdelke pridnih rok, sadove plodne zemlje je izvažal v sosedne države in tako oživiljal trgovino in promet. Nezadovoljneže, ki so tožili čez domačo draginjo, je očetovsko prepričeval, da je v resnici ni. Kot najboljši dokaz je kazal na svoje nižje mandarine in čuvarje čopičev, ki so kljub pičli hrani veselo in vneto vršili svoje delo, tiho in mirno, kakor pridne mravlje. Iz višjih razlogov, radi elementarnih nezgod: poplav ali dol-

gotrajne suše in nerodovitnih letin so namreč v svetu vélikih mandarinov odločili, da se vreče riža, ki so se delile čuvajem čopičev, nekoliko zmanjšajo. Potrpežljivi Kitajci niso godrnjali in zato so bili večkrat deležni zmanjšanja riževih vrečic, katere so postale končno že tako majhne in suhe, da je véliki mandarin Mi-Tsa zamišljeno ovil dolgo črno kito okoli rok in se globoko zamislil.

Mislil je ter se v mislih zagledal v prostrana riževa polja, v starodavna kitajska mesta, opasana z visokim obzidjem. Mislil je in zmislił...

Čvrsta roka je z medenim kladivom udarila ob veliki pozlačeni gong, ki se je zvočno razpel. Prvi čuvar čopičev se je ponižno poklonil: Kaj želiš, oče stotisočerihi let?

Véliki mandarin je pogledal svečano. Njegov obilni život, poln zdravja in moči, se je napel in kakor plemenita kovina je zvenel njegov globoki glas: „Pripravi,

sin, rdečo dvorano, ter pozovi ostale vélike mandarine na izmenjavo misli!“ Suho telo prvega čuvarja čopičev se je trepetaje prelomilo v globokem poklonu; brezslušno je odrzel.

Čuvarji čopičev so pripravili dvorano. Debele rdeče blazine so se bohotele okoli nizkih mizic, obloženih s čašami najfinejšega čaja in z vsemi dobrotami blagoslovljene zemlje Šan-hu.

Pred vrati dvorca je škripal drobní pesek pod nogami kulijev, ki so nosili vélike in manjše mandarine v palačo Posveta. Prišel je visoki, vitki La-Ču, ki je tkal tanke pajčevine mednarodnih odnosov, prisopel je debeli An-Ku, ki je očetovsko bdel nad narodom s pomočjo svojih nebrojnih redarjev. Prišel je napol hromi Ha-Tang, mogočni Kvan-lin, ponižni Fu-Tu, krasnolični Wa-Tang, energični Šang in končno desna roka Mi-Tse, umni in pametni Fu-I, čuvar državnih zakladnic.

Véliki mandarin so posedli. V pozlačeni čašah se je iskril plemeniti čaj, pi-jača bogov. Mi-Tsa je mislił...

1937. naročene železniške legitimacije za leto 1938. se bodo upokojencem na deželi razposlale po pošti. Po prejemu nove legitimacije mora vsakdo vrniti finančni direktiji svojo staro železniško legitimacijo sive barve, ki jo je treba izročiti direktiji državnih železnic. Svoje slike smejo upokojenci iz stare legitimacije odstraniti. Če pa niso izrabljene vse vožnje, se lahko vrnejo legitimacije šele po novem letu. Upokojenci, ki stanujejo v Ljubljani, naj pridejo po železniške legitimacije za leto 1938. osebno, in sicer v temle vrstnem redu: Od črke A do C dne 9., D do J dne 10., K do L dne 11., M do P dne 13., R do S dne 14., in S do Ž dne 15. decembra. Če bi kdo legitimacije ne dvignil ob določenem roku, jo bo dobil dne 16. decembra. Tisti pa, ki so legitimacije naročili po 1. novembru t. l., jih bodo dobili po božičnih praznikih. Zaradi ugotovitve istovetnosti je treba prinesiti seboj kupon čekovne nakaznice za mesec december 1937. in hkratu izročiti staro železniško legitimacijo sive barve.“

Tako dravska finančna direkcija.

Ker je dobivalo društvo vsako leto kljub natančnim, v „Upokojencu“ objavljenim navodilom od svojih članov še vedno razna vprašanja glede predložitve prošelj za nove legitimacije oz. za podaljšanje starih, pojasnjujemo:

1.) Večina upokojencev ima letos še legitimacije sive barve z vložki za l. 1937. Vse te legitimacije niso več veljavne za prihodnje leto, tudi če še niso izrabljene za celo petletno dobo, in se ne bodo več

opremile z vložki za leto 1938. Imejitelji sivih legitimacij morajo torej, če tega kljub opozorilu v letošnji julijski številki „Upokojenca“ še niso storili, prositi za nove legitimacije, ki bodo izstavljene za petletno dobo. Priložiti je treba finančni direktiji (oz. tistemu oblastvu, ki nakazuje pokojnino) novo, torej še nerabljeno fotografijo v velikosti 6×9 cm in nakazati znesek 20 Din v gotovini, torej ne v znamkah ali kolkah, in to po nakaznici ali pa po položnici, opremljeni s čekovno številko dotičnega, pokojnino nakazujočega oblastva.

Številka čekovnega računa je razvidna na vsakem kuponu čekovne nakaznice, s katero nakazujejo pokojnino (Ljubljanska fin. direkcija ima ček. račun št. 10011.). Položnice se dobe pri vsaki poštni upravi in jih je treba opremiti s številko ček. računa. Dobé se pa tudi pri davčnih upravah. Na zadnji strani fotografije naj vsak zapiše svoje ime, poklic in bivališče ter priloži zadnji kupon čekovne nakaznice.

Po teh navodilih naj se ravnajo tudi tisti upokojenci, ki še nimajo žel. legitimacij, ki torej prosijo prvič za izdajo legitimacije.

2.) Drž. upokojenci, ki jim je potekla veljavnost njihovih prejšnjih sivih legitimacij s koncem leta 1936 in so že v posesti novih legitimacij modre barve za l. 1937., se pa morajo ravnati po zgoraj navedenih navodilih.

Nujno prosimo vse člane, da naj ne pošiljajo prošelj, oz. legitimacij in denarnih

zneskov na društvo, ker povzročijo s tem društvu samo nepotrebno delo in letanje, ne prihranijo pa sebi ničesar. S tem tudi zavlačujejo izdajo in vrnitev legitimacije. Izvzeti so seveda v inozemstvu živeči člani, ki imajo težkoče zaradi nakazila denarnih zneskov.

Za rodbinske člane veljajo žena ali vdova in zakonski otroci. Sinovi uživajo vozno ugodnost do polnoletnosti, hčere pa do omožitve, če jih starši vzdržujejo. Da so hčere samskega stanu, dokažejo upokojenci s potrdilom župnega urada, da jih vzdržujejo, čeprav zanje ne prejema več rodbinske doklade, pa s potrdilom pristojne občine. Vsa potrdila, ki niso zavezana taksi, se morajo priložiti fotografiji.

Opozorilo vsem članom v Ljubljani in okolici

Na drugem mestu je objavljen preklic glede Andreja Pelikana, ki je bil inkasant našega društva.

Sedaj torej ni v Ljubljani nikdo pobleščen kasirati kakršnekoli zneske za naše društvo.

Vse člane, ki so v zaostanku s članarino, prosimo, da dolžne zneske poravnajo po položnicah, ki so bile priložene že dvakrat letošnjim številkam „Upokojenca“.

Kdor nima več položnice, naj jo zahteva z dopisnico ali pa osebno plača v društveni pisarni na Bleiweisovi cesti št. 48, nova Slokanova hiša od Delavskega doma dalje proti kolodvoru.

Kakor da se je zbudil iz sna, je zdajci dvignil mogočno glavo. Njegove ponosne in žarke oči so objele trenutno molčeče postave njegovih sodelavcev. Njegov glas je donel v pobožno tišino: „Mandarini! Očetje naroda smo in brigamo se zanj.“ „Brigamo se zanj“... je odmevalo iz ust mandarinov.

„Mislimo nanj, dan in noč, pozimi in poleti. Mislimo nanj z blagohotno, nežno mislijo...“

„Mislimo nanj“ so odmevali glasovi mandarinov. „Naša dežela je siromašna,“ je povzel véliki Mi-Tsa, prijazno upirajoč oko v dragoceni biser svojega velikega prstana.

„Siromašna,“ so vzdihnili véliki mandarin in zašušteli s svilenimi plašči.

„Slabe letine, poplave razbesnelih rek, potem pa zopet dolgotrajne suše so izpraznile državne žitnice skoraj do dna.“ Turobno je modri Mi-Tsa pogledal v smeri Fu-Ia, ki je žalostno prikimal.

„Vendar, mandarin“... in glas vélikega mandarina Mi-Tse je postal mehak, topel, nežen, „moramo pomagati onim, ki nimajo riža in nimajo čaja.“

Mandarini so molčali kakor kipi.

„Čuvarji čopičev so nekoč prejeli vrečo riža iz državne žitnice,“ je povzel Mi-Tsa in glas mu je drhtel v neponarejenem ganotju, „no, ta vreča riža je danes majhna, mandarin, tako majhna, da ne zadošča.“

Mandarini so okameneli.

„Ne zadošča pravim,“ je z dvignjenim kazalcem podčrtal Mi-Tsa, „in dolžnost naša je, da vrečo povečamo...“

Mandarini so prebledeli.

„To povečanje bo primerno, a nikakor preveliko,“ je nadaljeval govornik.

Mandarini so oživali in odprli odmrle veke.

„Čuvar državnih zakladnic je sestavil tozadevni predlog, ki ga naj prečita!“ je zaključil véliki Mi-Tsa, ter se počasi nagnil na mehko svileno blazino, predajajoč se hladnemu toku zraka, ki sta ga pahljala dva mlada kulija, in vonju močnega zlatorumenega čaja, ki se je dvigal iz dragocene skodelice.

Umni Fu-I je iz levega rokava svojega svilnatega plašča izvlekel zvit pergament.

„Mandarini“ je zazvenel njegov glas kakor srebrni zvonec Budhinega hrama, „ne mislim vas utrujati z dolgovznimi besedami.“

Mandarini so bolestno gledali predse. „Poznam Vaše brige, Vaše ogromne odgovornosti ter hočem biti kratek.“

Mandarini so dostojanstveno srebnili čaj.

„Vsak čuvar čopičev bo dobil v svojo vrečo...“

Mandarinom je zastal dih.

„Po pest riža več. To je pametno in pravično.“

Mandarini so se oddahmili.

„Kakšno pest, velečislani Fu-I,“ je zaskrbnjeno vprašal napolhromi Ha-tang ter si s svileno rutico otrl pametno nagubano čelo. „Otroško pest seveda,“ je pohitel Fu-I, ozirajoč se zmagoslavno v smejoča se vedra lica vélikih mandarinov.

Čaj je dišal vse slaje in slaje.

Glasovi so se svobodno križali, množili, odbijali, dvigali se do zvočnih zaletov in opadali v šepet.

Čaj je dišal... ,

Zaostanki se lahko poravnajo tudi v obrokih.

V januarski številki „Upokojenca“ bodo priložene položnice za vse člane.

Preklic

Vsem državnim in samoupravnim upoko-jencem(-kam) naznanjamo, da Pe-likan Andrej, ban. služitelj v p.

v Ljubljani, ni več inkasant **Društva drž. in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani**. On torej ni upravičen nabirati nove člane in kasirati kakršnekoli prispevke za društvo.

Vsak zavedni član našega društva naj smatra za svojo dolžnost, da pridobi društvu še enega člana!

Razgled

Finančni minister o novem proračunu

Ob določenem roku je finančni minister predložil skupščini nov proračun za leto 1938/39. Na prvi seji finančnega odbora je finančni minister podal obširno poročilo k državnemu proračunu. Dasi je proračun zvišan za 1 milijardo 270 milijonov dinarjev, to je za celih 11.6%, vendar v tem proračunu, kakor je videti ni nobene postavke za zvišanje prejemkov državnih upokojencev.

Glede upokojencev je vedel finančni minister, kakor so poročali listi, povedati

Ko so strežaji natočili velikim mandarinom deseto čašo vonljive pijače, so modre glave dale deželi Šan-hu nov blagoslov. Srečni čuvarji čopičev, ki so po trdem delu spavali zdrav san pod slamnatimi strehami svojih kolibic, niso miti slutili, kaj so jim modri mandarini širokega srca in radodarnih rok poklonili. Pest riža!

V rdeči dvorani so še zveneli glasovi velikih mandarinov. Ponižni Fu-Tu je sprožil plaz. Ko je oko velikega mandarine Mi-Tse blagonaklonjeno pozvalo tudi njega, najmlajšega nosilca rumenega plašča, da se pridruži s svojim svetom občemu napornemu delu za narod in deželo, je le-ta spomnil zbor modrih državnikov, da v mirni in srečni deželi Šan-hu živi razen čuvarjev čopičev, ki od jutra do mraka vršé svoj posel, tudi precejšnje število takih, ki so jim nadložna leta izvila čopič iz rok in ki živé izključno od male, premale vreče riža, ki ga je delil velikodušni Fu-I ob mladem mesecu.

Mandarini so ostrmeli.

Veliki človekoljubni Mi-Tsa je široko otvoril oči. „Ali, dragi sobrat...“

Debeli An-Ku je dvakrat mlasknil z jezikom, tako je bil razburjen.

Napol hromi Ha-tang se je skoro za-dušil s požirkom čaja. Vitki La-Ču je nerovno pogladil kito.

le to, da jih je skupno v državi 40.287, in sicer na področju finančnega ravnateljstva v Ljubljani 6.992.

Zanimiva odločba kraljevske banske uprave Drinske banovine

Banska uprava drinske banovine je izdala dne 5. avgusta 1937. pod štev. II Br. 15557/37 naslednjo odločbo:

„Po uradnih in preverjenih poročilih prvostopnih upravnih oblastev so predstavniki društva upokojencev in upoko-

Vsi so bili razburjeni, polni težkih misli in dalekovidnih ukrepov.

Zaman se je iskril čaj v dragocenih čašah, zaman so mehke blazine božale ude. Mandarini so bili polni težkih misli, blagor države jih je težil.

Fu-I je dvignil glavo. Njegove oči so zaplamtele kakor baklje svečenic v gaju Matere Kvan-lin. Ponosno se je ozrl po navzočih, ki so ždeli globoko sklonjenih glav in mislili...

Veliki mandarin Mi-Tsa je pokimal z modro glavo: „Govori, Fu-I!“

Fu-I je ponovno pogledal vse navzoče. „Pripomba Fu-Tua ni stvarna, sobratje,“ je božal njegov glas. Mandarini so dvignili glave.

„Čuvarji čopičev, ki delajo, bodo dobili svoje,“ je povedal. Mandarini so široko odprli oči.

„Čuvarji čopičev pa, ki so nekdam delali...“

Mandarinom je zastal dih.

„Oni sploh niso predmet današnje razprave,“ je svečano zaključil premodri Fu-I.

Mandarini so sklopili roke. Pobožno so sklonili glave in se s kratko molitvijo zahvalili Budhi, ki jih je s svoje pozlačene mizice gledal s svojim večno mirnim smehljajem.

(Iz kitajščine prevel R. C.)

jenk za Drinsko banovino v Tuzli s svojim dosedanjim delom in nastopanjem prekoračili statutarni obseg dela, ter s takim svojim poslovanjem in nastopanjem ne nudijo zadostne garancije, da se bodo v svojem nadaljnjem delu strogo ravnali po odobrenih pravilih.

Po odobrenih pravilih bi moralo društvo državnih upokojencev in upokojenk Drinske banovine v Tuzli pospeševati, čuvati in zastopati stanovske in gospodarske interese svojih članov pred vsemi oblastvi, kakor tudi gojiti slogo, solidarnost in tovarištvo med člani. Predstavniki tega društva pa se bavijo tudi s političnimi posli v društvu samem, kakor se vidi iz poročil upravnih oblastev v Tuzli, in ustvarjena je nestrpljivost in nesporazumljenje med državnimi upokojenci, kakor se glasi poročilo srezkega načelstva v Bijeljini.

Razen tega po § 2, točka 8, odst. 2 zakona o društvih, zborovanjih in dogovorih ne more obstajati društvo z istim imenom v istem kraju, ko je že v Sarajevu udruženje državnih upokojencev in upokojenk Drinske banovine z istim ciljem.

Na podlagi vseh prejšnjih izvajanj kraljeva banska uprava Drinske banovine v zmislu § 2, točka 8, odst. 2 in § 11 zakona o društvih, zborovanjih in dogovorih in §§ 106, 107, 108, 109, 110 in 112 zakona o občem upravnem postopku

odloča,

da se Udruženje državnih upokojencev in upokojenk Drinske banovine v Tuzli z njegovimi poverjeništvu, čigar pravila so odobrena z odločbo kraljevske banske uprave II. br. 31563/36 z dne 8. 12. 1936., razpusti. S celokupno premočno in nepremično imovino se mora postopati v vsem točno v zmislu § 42 društvenih pravil. Proti tej prepovedi je dovoljena pritožba potom te kraljevske banske uprave na ministrstvo notranjih del v roku 15 (petnajst) dni po prejemu te odločbe s tem, da se s pritožbo ne odlaga izvršitev te odločbe.

Po naredbi bana, načelnik upravnega oddelka

M. P.

M. Krečković, s. r.

Gospod senator Ivan Hribar,

ki se je že ponovno z veliko vnemo zavzel za interese upokojencev, se je tudi na seji senata dne 20. oktobra 1937., kateri je predsedoval kot začasni starostni predsednik, v svojem uvodnem, zanimivem in politično zasoljenem govoru spo-

mnil upokojencev ter med drugim izgovoril naslednje besede:

„Zlasti sem se razveselil, da je vlada dr. Milana Stojadinovića upoštevala moje lanske ob slični priliki izrečene želje, da se naj ukine znižanje prejemkov državnih uradnikov in nameščencev. Tega res ni storila v polnem obsegu, vendar se od uvidevnosti spoštovanega gospoda ministra financ zagotovo nadejam, da že v bodočem proračunu predvidi polno vzpostavitev v letu 1935 znižanih prejemkov. To tembolj, ker upokojenci niso deležni dobrote izkazane uradnikom, čeravno so njihove pokojnine v primeri z uradniškimi plačami še nedostatnejše. Gospoda ministra financ prosim pri tem posebno, naj uvaža, da popolni prejšnji prejemki za uradniško osebje v nekaterih predelih države predstavljajo beraške dohodke. Priznavam, da so v državi pokrajine, kjer more maloštevilna uradniška rodbina dostojno izhajati, toda v Sloveniji, Dalmaciji in v večjem delu Hrvatske je taka draginja, da se uradniki z maloštevilno rodbino jedva morejo bedno preživljati, rodbine s številnimi otroci pa dobesedno gladujejo.“

Ko je v nadaljnjem teku govora omenil stremljenje vlade po večji motorizaciji naše države in uvedbo pristojbin za avtobuse, je dejal: „Po tem vidimo, da so v uredbo vmešali svoje prste neki organi ministrstva saobračaja in da so uspeli zato, ker logika ni baš najboljša stran pravnega odseka ministrstva za gradnje. (To smo tudi mi že svojčas trdili). **Za dokaz tega se pozivam na zakon o kuluku,** kjer se n. pr. z 80 letnim onemoglim star-

cem postopa pravtako, kakor s 40 letnim možem v polni življenjski sili, in kjer isti odsek ne more razumeti, kako bi po jasnih predpisih zakona v tistih banovinah, ki so same prevzele skrb za banovinske ceste, ter so zaradi tega uvedle banovinski kuluk, državni nameščenci morali biti oproščeni državnega kuluka.“

Anomalije uredbe o zvišanju prejemkov

Z novo uredbo o zvišanju doklad se bo neenakost med različnimi vrstami upokojencev še povečala. Ker se pokojnina odmerja z enakimi odstotki kakor od plače tudi od osebne doklade, bodo upokojenci, razrešeni službe po prvem novembru — ki so torej k zadnji aktivitetni plači prejeli že zvišano osebno doklado — uživali stalno tudi višjo pokojnino nego njihovi tovariši, upokojeni in razrešeni pred 1. novembrom t. l. Moglo se bo zgoditi, da bo od dveh upokojencev, upokojenih isti dan, z istim dekretom, eden užival višjo pokojnino kot drugi. Odvisno bo to od tega, kdaj je bil razrešen. Takó neenakosti v upokojeniških vrstah, ki je že doslej povzročila nejevolje in zavisti, ne bo nikoli konec. (Naš Glas, štev. 21 z dne 1. novembra 1937.)

Povišanje prejemkov mestnih uslužbencev kraljevine Jugoslavije

Zveza organizacij uslužbencev mestnih in selskih občin kraljevine Jugoslavije je razposlala vsem banovinskim, sreskim in lokalnim organizacijam v kraljevini okrožnico, s katero jim je poslala predstavko, ki so jo zastopniki zveze predložili predsedniku zveze mest dr. Teodoru Pejčiču v Zagrebu. V tej predstavitvi se sklicujejo na pooblastilo, katero je dala vlada samouprav-

nim telesom v uredbi o povišanju prejemkov aktivnim uradnikom, da smejo tudi ona povišati plače svojim nameščencem, in prosijo zvezo mest kraljevine Jugoslavije, da bi ona pri mestnih poglavarstvih, oziroma mestnih svetih vseh mest na teritoriju kraljevine Jugoslavije izposlovala čim hitrejšo rešitev povečanja prejemkov mestnih uslužbencev.

Legija koroških borcev, glavni odbor Ljubljana, nam je poslala naslednjo objavo s prošnjo, da jo priobčimo v Upokojencu.

Legija koroških borcev namerava s sodelovanjem Zveze Maistrovih borcev Združenja vojnih prostovoljcev — borcev za osvoboditev severnih krajev kraljevine Jugoslavije v Zagrebu in nekaterih odličnih osebnosti ob 20-letnici zasedbe Celovca in Gospe Svete izdati s slikami opremljeno spominsko knjigo o bojih na severni meji od Podkloštra do madžarske meje. Da ne bi bila snov nezadostno obdelana, je potrebno zbrati čim več podatkov, doživljajev in spominov na to razgibano dobo naše zgodovine. Zato vabimo vse, ki so se borili ali kakorkoli delovali za Koroško, Štajersko, Prekmurje ali Medjimurje, da opišejo svoje delo, boje in doživljaje. Pravtako kakor daljši, so dobrodošli tudi krajši sestavki. Žrtvujte v ta namen le nekaj zimskih večerov. Ni vse malenkost, kar morda smatrate za malenkost! Ali ni ohranitev spomina, na ta prizadevanja bodočim rodovom naša narodna dolžnost? Ali naj zanamci brez potrebe motre tudi to dobo skozi motna očala našega nasprotnika? — Ker bo za-

„Mlademu“ upokojencu za novo leto

Prijatelj! Sedaj je tudi Tebe zadelo, kar drugi že dalj časa prenašamo in vsak po svoje — uživamo. Kar „exoffo“ so Te poslali v pokoj, kakor mene že pred desetimi leti. Da bi Ti le s tako naglico, s kakršno so Ti napisali „modri“ dekret, nakazali tudi pokojnino! Potem se boš že kako znašel v svojem novem položaju, samo pametno ga moraš preživljati. To se pravi: V pokoji si ne smeš dati miru!

„Ta je pa lepa!“ me čudoma zavračaš. „Še zanaprej naj bi garal, namesto da si uredim vsak dan po svojem okusu. Zjutraj bom udobno polegal — noben šef ne bo več zlohотно kontroliral, ali se nisem kako minuto v pisarno zakasnil. Nato pa hajdi na zrak, na dopoldanski izprehod ali na pogovor s tovariši v Zvezdo — seveda ne v gostilno ali kavarno tega ime-

na, ker za njo ne bo drobiža! Še lepše pa bo popoldne, ko bomo v našem „Monte Carlo“ pod Tivolijem udarili šnapselj ali tarok. V zimskem času pa se prileže tak „duševni“ oddih v našem „salonu“ ob tivolskem ribniku. Zvečer pa v kako dalmatinsko klet, da si privoščim par deci črnega, vsaj v prvi polovici meseca!“

Toda, prijatelj, nikari tako! Jaz imam že deset let pokoja za seboj in zato si po pravici lastim nekaj penzionistske izkušnje. Reči Ti moram, da se ne smeš predajati taki brezdelici, če hočeš, da se ohraniš „ta leta, ki so ti še ostala,“ čilega in okretnega. V svarilo naj Ti omenim višjega svetnika, ki je bil leto dni za meno upokojen. Ko me je nekoč srečal na izprehodu, me je ves zaskrbljen vprašal: „Za boga, povej mi, kaj počenjaš, da ti

mine dan in da si še toliko gibčen! Jaz se ne vem kam dejati!“ In svetoval sem mu, da naj hodi vsak dan vsaj na Grad ali na Rožnik, naj vsako jutro doma goji malo parterne gimnastike,* naj se loti kakega skromnega sporta, naj pridno bere revije — našo dnevno politiko pa naj pusti kar ob strani! Zaman! Mož se ni mogel znati v svojem „pokoji“, pogrešal je vsakodnevno reševanje aktov in ni minilo leto dni, pa je bilo po njem. Jaz bi rekel: Uničila sta ga dolgčas in brezdelica!

Ti, prijatelj, kakor Te poznam, nisi te vrste človek. Previdnejši si in razsodnejši. Blagor Ti, da imaš hišico in vrtič! Tam si najdeš malone skozi vse leto dosti koristnega posla in zdravega gibanja. Za zimo si kar sam cepiš drva. To je prav izdatna telesna vežba. Večina naših to-

* Glej članek „Domača telovadba“ v Združenem koledarju 1938, str. 156—165!

htevalo urejevanje mnogo časa, prosimo, da se tega prepotrebne delo lotite čimprej! — Natančnejša pojasnila daje glavni

odbor Legije koroških borcev v Ljubljani, Pred Škofijo 18, kamor izvolite poslati tudi svoj prispevek.

Naši grobovi

Ko se ob koncu leta oziramo nazaj v preteklo dobo in pregledujemo vrste naših članov in tovarišev, zapazimo marsikatero vrzel, ki jo je neizprosna usoda in tek narave povzročil v naši gardi. Izredno bogata je bila smrtna žetev v tem letu. Z dolžno pieteto in potrutih src se spomi-

njamo vseh naših soborcev, ki so v teku leta izstopili iz naših vrst na najvišji ukaz, ko so prestali vse tegobe in bridkosti življenja in dosegli trajen mir in počitek. Naj bo vsem tem našim tovarišem in tovarišicam ohranjen časten in prijazen spomin!

Od 1. decembra l. 1936. do 30. novembra l. 1937. so umrli sledeči upokojenci — člani našega društva:

1. Jamšek Iva, učiteljica v Studenec-Igu.
2. Knez Josipina, učiteljica v Ljubljani.
3. Novak Franc, gimn. direktor v Ljubljani.
4. Verčko Lovro, voj. uradnik v Ljubljani.
5. Stuchly Leopold, podpolkovnik na Bledu.
6. Osredkar Franc, služitelj v Sestranski vasi.
7. Boršnik Gabrijele, vd. po profesorju v Ljubljani.
8. Gabršek Franc, viš. šol. nadzornik v Ljubljani.
9. Borštnar Marija, vd. po pošt. zvaničniku v Litiji.
10. Lavrič Ivana, vd. po munic. delavcu v Kamniku.
11. Pečovnik Ivana, vd. po nadučitelju v Celju.
12. Weitz Franc, viš. pis. oficijal v Celju.
13. Jaklič Franc, podpr. fin. kontrole v Slivnici.
14. Petarman Frančiška, poštarica v Škofji Loki.
15. Dr. Bračič Friderik, vis. sod. svetnik v Celju.
16. Vodopivec Asta, vd. po vel. županu na Sušaku.
17. Sirknik Franc, sod. nadoficijal v Ljubljani.
18. Vidali Karol, poštni zvan. v Mengšu.

19. Šinkovec Karol, sod. nadoficijal v Ljubljani.
20. Dev Edvard, kapetan v Ljubljani.
21. Virant Ivan, nadkom. fin. kontrole v Ljubljani.
22. Bajželj Ivan, strokovni učitelj v Ljubljani.
23. Jakoičič Mihael, brzojavni mojster v Kranju.
24. Jakše Josip, sodni sluga v Lukovici.
25. Jurjevčič Ivana, vd. po rudn. nadogledniku v Ljubljani.
26. Tavčar Karl, davč. nadupravitelj v Ljubljani.
27. Wittenbach Balbina, učiteljica v Vojniku.
28. Repovš Friderik, šol. upravitelj v Ljubljani.
29. Muhič Marija, vd. po učitelju v Šmalčjavasi.
30. Novak Josipina, vd. po sod. služitelju v Račeah.
31. Rasz Alojzij, učitelj v Turnišču.
32. Vuk Franc, viš. sodni ofic. v Ptuj.
33. Železnik Ivan, viš. sodni oficijal na Vranskem.
34. Hubad Matej, ravn. konzervatorija v Ljubljani.
35. Kabaj Adela, vd. po učitelju v Ljubljani.
36. Kiraly Deziderij, učitelj v Dol. Lendavi.
37. Vončina Franc, zvaničnik v Šmihelu.

38. Lilek Marija, poštarica v Ljubljani.
39. Barbarič Jožef, žel. prog. delavec v Petiševcih.
40. Degen Franc, žel. uradnik v Gor. Radgoni.
41. Lužar Matija, orožnik v Kotu.
42. Balanč Lovro, sod. nadofic. v Dol. Logatcu.
43. Zanet Jožefa, vd. po stroj. mojstru v Ljubljani.
44. Eisenzopf Franc, pismonoša v Željnah.
45. Rom Josip, podpolkovnik v Ljubljani.
46. Rojnik Ivan, polkovnik v Ljubljani.
47. Breskoč Josip, cestar v Domanjševcih.
48. Skrbič Matija, žel. zvaničnik v Orehovi vasi.
49. Pollak Ludvig, mor. gen. komisar na Dunaju.
50. Guštin Konstancija, poštarica v Metliki.
51. Lah Ivan, nadpreglednik fin. kontrole v Poljčanah.
52. Kovačič Lucijan, poštni uradnik v Ljubljani.
53. Holm Amalija, vd. po viš. pošt. kontrolorju v Ljubljani.
54. Armič Josip, šol. upravitelj v Celju.
55. Škerbec Franc, žel. zvaničnik na Savi pri Litiji.
56. Oman Erna, učiteljica v Ljubljani.
57. Vrbnjak Frančiška, pošt. uradnica v Sv. Miklavžu pri Ormožu.
58. Koser Mira, vd. po pošt. uradniku v Ljubljani.
59. Vogrinc Jurij, žel. zvaničnik v Sp. Bregu.
60. Vertovšek Anton, viš. sod. ofic. v Kozjem.
61. Zabukovec Pavel, orož. narednik v Ljubljani.
62. Hubad Ivanka, vd. po gimn. ravnatelju v Ljubljani.
63. Peric Alojzij, or. podnarednik v Ljubljani.
64. Rakovec Ivan, sod. izvrš. uradnik v Ljubljani.
65. Srečnik Angela, vd. po pošt. poduradniku v Trzinu.
66. Špan Anton, učitelj v Sl. Bistrici.
67. Uršič Valentin, orož. narednik v Struževem.
68. Vidrih Pavel, okrajni gozdar v Ljubljani.
69. Petrič Jernej, sodni sluga v Hotemežu.
70. Tratar Jože, šolski upravitelj v Ljubljani.
71. Meglič Marija, vd. po davč. služitelju v Ljubljani.
72. Levč Marija, vd. po merosodnem uradniku v Ljubljani.

varšev pa tega nimajo. Zato pa si na druge načine, če imajo smisla za to, krajšajo dan in krepé telo. Ravnatelj Tone se „povzpne“ skoraj vsak dan na Grad ali na Rožnik. Vsaj enkrat v tednu pa gre na Šmarno goro, a ne radi „oštarij“, ki so tam gori, ampak da se izdatno prehodi, razgiblje srce in prezrači pljuča. Tudi Tebi bi kaj takega svetoval, ker si se v službi telesno le preveč zanemaril in polenil. Res, da je nedavno primarij dr. M. v predavanju o srcu in njega tegobah odsvetoval že petdesetletnikom take „planinske ture“. Toda to velja le toliko, da človek v poznejših letih ne sme ničesar pretiravati. Le poskusi najprej tako zložno hojo po „romarski“ poti, pozneje pa po eni ali drugi „Kuhinji“, pa boš videl, da prideš zlahka na vrh, ne utrujen, temveč prijetno razigran in osvežen. Poznam upokojence s 60, 70, celo z 80 leti, ki redno posečajo Šmarno goro, pa so kakor dren čvrsti. In tudi Ti poznaš 72-let-

nega botanika Justa, ki v vsakem vremenu poléti in pozimi že rano zjutraj „zavzame“ Šmarno goro. Lani je bil na njej menda 340 krat, letos pa hoče število izenačiti s številom dni v letu, torej 365 krat! Če imaš pa bolj „alpinske“ talente ter se bojiš zapeljivosti gostilne, pa pojdi na drugi šmarnogorski vrh, na Gramado. Na to prideš še prej, če se pripelejš z vlakom v Medno ter kreneš preko Save ali na strmo Westrovo ali celo na Pogačnikovo plezalno pot. To ti je zdravilna telovadba v sijaju ultravijoletnih žarkov! Zakaj vedi: Kadar je v Ljubljani gosta suha megla, takrat je na Šmarni gori — solnce!

No, sedaj ko nam je naša organizacija izposlovala pravico do 24 polovičnih voznin, si boš poleti privoščil tudi kak daljši planinski izlet, n. pr. v Bohinj do Savice, v Vrata na znožje Triglavске stene, v Kamniško Bistrico, morda celo na Golico, Črno prst, Vršič, Veliko

planino, da ne omenim lahko pristopnih vrhov v Zasavju. Boš videl, kako se boš na takem izletu otresel mestne puščobe, kako se ti pretegnejo mišice in osvežijo živci. In tudi prevelikih stroškov ne bo, zlasti če si član SPD.

A to ne velja samo za Ljubljančane. Tudi naši tovariši v Mariboru in v drugih krajih imajo prav tako lepe priložnosti za razvedrilo v prosti naravi. Mariborčane vabijo Piramida in Kalvarija na krajše, Pohorje in Kozjak pa na daljše izlete. Celjani imajo svoj Stari grad in Sv. Miklavža, tovariši v Kranju pohitevajo na Šmarjetno goro in k Sv. Joštu, Novomeščani pa na Kapiteljski hrib in Trško goro. Vsak penzionist, prav vsak, ki se na tak način „udejstvuje“, si ohrani smisel za pojave v prirodi in, kar je glavno, si učvrsti svoje zdravje in s tem zadovoljstvo, četudi se ne opira na sijajna gmotna sredstva.

Ti imaš dovolj dobre volje. Zato se ne bojim záte, da postaneš „v pokoju“ dru-

73. Vagaja Antonija, vd. po viš. pošt. kontr. v Ljubljani.
 74. Penther Emil, polkovnik v Celju.
 75. Fabjan Anton, viš. davč. upravitelj v Mariboru.
 76. Tavčar Alojzij, profesor v Ljubljani.
 77. Vondraček Julijana, vd. po davč. nadupravitelju v Celju.
 78. Vertovšek Ana, vd. po sod. nadofic. v Kozjem.

79. Prepeluh Albin, poverj. za soc. skrbstvo v Ljubljani.
 80. Lauter Ivan, pol. nadkomisar v Ljubljani.
 81. Krapš Ivan, or. narednik v Ljubljani.
 82. Rošaš Janez, vodja zemlj. knjige v Dol. Lendavi.
 83. Škof Marija, vd. po delovodji tob. tov. v Ljubljani.

R. I. P.

Naši novi člani

Od 1. julija do 31. oktobra 1937. je nanovo pristopilo 215 članov:

658. Avšič Ivana, vd. po zvaničniku, Stožice.
 659. Abram Franc, žel. zvan. v p. Ljubljana.
 660. Adamovič Silva, vd. po pol. pripravniku Ljubljana.
 661. Arrigler Franja, vd. po okr. gozd. Ljubljana.
 662. Ažman Ivan, služitelj v p. Ljubljana.
 663. Albrecht Marija, vd. po sod. ofic. Dobrava.
 664. Blümlein Karol, strojevodja v p., Dravljje.
 665. Budau Mercedes, vd. po davč. nadupr. Kamnik.
 666. Blažica Ludovik, pol. nadstr. v p., Ljubljana.
 667. Biščak Franc, žel. del. v p., Zalog.
 668. Biščak Franja, vd. po or. nared., Ljubljana.
 669. Brodnik Marija, vd. po žel. urad., Ljubljana.
 670. Bajželj Irma, vd. po strok. učit., Ljubljana.
 671. Breskoč Marija, vd. po cest., Domaniševci.
 672. Belina Marija, drž. upok., Maribor.
 673. Bevčar Joahim, žel. zvan. v p., Dravljje.
 674. Bajer Viljem, žel. uslužb. v p., Ljubljana.
 675. Beč Ivan, služitelj v p., Kamnik.
 676. Božič Matija, pregl. fin. kontrole v p., Kamnik.

677. Cibic Ivan, rač. nadsv. pom. obl. v p., Ljubljana.
 678. Cesar Julij, major v p., Ljubljana.
 679. Cigoj Ana, vd. po nadkom., Ljubljana.
 680. Cuhocki Franc, žel. urad. v p., Ljubljana.
 681. Černe Marija, vd. po pošt. zvan., Ljubljana.
 682. Černigoj Alojzija, vd. po žel. zvan., Ljubljana.
 683. Čižman Ivan, vlakovodja v p., Ljubljana.
 684. Čuček Julija, vd. po žel. nadrev., Ljubljana.
 685. Čepin Jožef, žel. zvan. v p., Ljubljana.
 686. Čuk Franjo, šol. uprav. v p., Ljubljana.
 687. Čadež Martin, davč. zvan. v p., Ljubljana.
 688. Črnagoj Marija, vd. po nadučitelju, Ljubljana.
 689. Drenig Pavlina, vd. po polkovniku, Ljubljana.
 690. Debelak Mihael, or. postajevod. v p., Ljubljana.
 691. dr. Dermastja Josip, vladni svet. v p., Ljubljana.
 692. Dolenc Viktorija, vd. po žel. urad., Ljubljana.
 693. Dobaj Marija, vd. po drž. cest., Št. Ilj v Slov. Goricah.
 694. Defar Milan, žel. zvan. v p., Višnja gora.
 695. Drovenik Janez, žel. zvan. v p., Dravljje.
 696. Eisenzopf Jožefa, vd. po pismonoši, Željne.
 697. Erdelja Ana, vd. po nadstrojevodji, Sevnica ob Savi.
 698. Ferjančič Ivan, kuril. del. v pok., Zalog.
 699. Fifer Karolina, vd. po žel. zvan., Zalog.
 700. Filipan Emerik, pis. ofic. v p., Ljubljana.
 701. Fabjančič Roza, zvan. pol. upr. v p., Laško.
 702. Fritsch Emanuel, polkovnik v p., Celje.
 703. Felc Ana, vd. po strojevod., Rakek.
 704. Forčesin Ana, vd. po žel. zvan., Ljubljana.
 705. Grlj Pavla, vd. po žel. zvan., Ljubljana.
 706. Gašperič Jože, žel. zvan. v p., Zadvor.
 707. Gregorič Valentin, žel. del. v p., Laze.
 708. Gerdel Franc, žel. zvan. v p., Dolgo brdo.
 709. Gantar Jože, or. stražm. v p., Ljubljana.
 710. Grilc Mihael, žel. zvan. v p., Gojiče.
 711. Germek Anton, šol. uprav. v p., Ježica.
 712. Gornik Magdalena, vd. po žel., Irča vas.
 713. Halik Emilija, vd. po kapet., Ljubljana.
 714. Haas Pavla, vd. po sod. služit., Ljubljana.
 715. Hödl Josip, žel. delavec v p., Sp. Kašelj.
 716. dr. Hrašovec Silvijan, sodnik v p., Ljubljana.
 717. Hvala Alojzija, vd. po fin. pregled., Ljubljana.
 718. Horvat Jože, davč. zvan. v p. Rožpoh.
 719. Hvastja Ivana, vd. po žel. zvan., Ježica.
 720. Ilnikar Ana, vd. po žel. urad., Ljubljana.
 721. Jelen Franc, car. urad. v p., Ljubljana.
 722. Jamnikar Jože, strojevod. v p., Ljubljana.
 723. Javoršek Ivan, žel. zvan. v p., Zalog.

724. Jakl Anton, služit. v p., Ljubljana.
 725. Jezeršek Marija, vd. po učit., Ljubljana.
 726. dr. Jug Rihard, sanitet. polk. v p., Ljubljana.
 727. Jelen Franc, pol. podnadz. v p., Celje.
 728. Jerše Alojzij, žel. urad. v p., Ljubljana.
 729. Janežič Franc, Strojnik v p., Ljubljana.
 730. Jarc Marija, vd. po prof., Ljubljana.
 731. Javornik Marija, vd. po žel. zvan., Ljubljana.
 732. Javoršek-Bernik Marija, učit. v p., Ljubljana.
 733. Južina Angela, vd. po pošt. zvan., Ljubljana.
 734. Jeromen Marija, vd. po žel. uslužb., Mala vas.
 735. Jelnikar Jože, žel. zvan. v p., Mihalovec.
 736. Križman Karolina, vd. po sod. služ., Sevnica ob Savi.
 737. Knoll Angela, vd. po sprevod., Ljubljana.
 738. Kavčič Terezija, vd. po žel. zvan., Ljubljana.
 739. Klemenčič Marija, vd. po žel. zvan., Ljubljana.
 740. Klemenc Jakob, žel. zvan. v p. Zalog.
 741. Klemenčič Franja, vd. po služit., Slape.
 742. Križaj Franja, vd. po prog. mojstru, Zalog.
 743. Kozlevčar Franc, or. postajevod. v p., Ljubljana.
 744. Kralj Karol, žel. zvan. v p., Sp. Kašelj.
 745. Kren Ivan, žel. urad. v p., Vevče.
 746. Kalin Tomo, rač. nadsv. v p., Ljubljana.
 747. Kunaver Franc, svet. drž. žel. v p., Ljubljana.
 748. Koutny Adela, pošt. ofic. v p., Stožice.
 749. Kožuh Angela, vd. po pošt. zvan., Ljubljana.
 750. Krištof Neža, vd. po pošt. ofic., Ljubljana.
 751. Križ Rafaela, vd. po kapet., Ljubljana.
 752. Kurež Štefan, pis. zvan. v p., Reteče.
 753. Kalan Rudolf, učit. v p., Trbovlje.
 754. Kalan Antonija, učit. v p., Trbovlje.
 755. Kovačič Ema, vd. po pošt. urad., Ljubljana.
 756. Karlin Apolonija, vd. po prof., Ljubljana.
 757. Koderman Franja, vd. po majorju, Ljubljana.
 758. Kolbezen Marija, zvan. v p., Ljubljana.
 759. Koser Jaroslav, major v p., Ljubljana.
 760. Kuhelj-Rožman Marija, učit. v p., Ljubljana.
 761. Klasinc Karl, žel. zvan. v p., Rače.
 762. Koštial Ivan, gimn. prof. v p., Novo mesto.
 763. Kresnik Ivan, žel. zvan. v p., Selnica ob Dr.
 764. Kerda Vida, vd. po učit., Ljubljana.
 765. Kurnik Franc, or. nar. v p., Dravljje.
 766. Kuss Josip, viš. davč. uprav. v p. Celje.
 767. Likar Janez, cestar v p., Hotavljje.
 768. Lukec Ivan, žel. zvan. v p., Sp. Kašelj.
 769. Lotrič Ljudmila, vd. po pošt. zvan., Ljubljana.
 770. Lah Ana, vd. po fin. pregled., Poljčane.
 771. Lavrič Ana, vd. po davč. nadupr., Ljubljana.
 772. Marn Marija, vd. po žel. zvan. Zalog.
 773. Marolt Franc, žel. zvan. v p., D. M. v Polju.
 774. Mahkota Stanka, učit. v p., Ljubljana.
 775. Minatti Marija, učit. v p., Ljubljana.
 776. Murovec Josipina, vd. po žel. zvan., Ljubljana.
 777. Mirtič Ivan, pol. nadstr. v p., Ljubljana.
 778. Munik Jakob, or. nar. vod. v p., Ljubljana.
 779. Martinak Antonija, vd. po or. stražm., Ljubljana.
 780. Miklič Julija, učiteljica v p., Ljubljana.
 781. Merc Jožef, or. nar. v p., Sevnica ob Savi.
 782. Marušič Mara, vd. po fin. svet., Trst.
 783. Mavrič Matija, orož. nar. v p., Šoštani.
 784. Malenšek Neža, vd. po žel. urad., Ljubljana.
 785. Moškon Barbara, vd. po or. nared., Koprivnik.
 786. Markočič Ivan, orož. nared. v p., Dravljje.
 787. Milič Marija, vd. po žel. zvan., Dravljje.
 788. Mali Cecilija, vd. po žel. premikaču, Črnuče.

gim in sebi nadležen godrnjavs. Glavno je, da si, kakor sem Ti že v početku pisma omenil, nikoli ne daš miru, da si pametno razdeliš svoje „delo“ za duševno in telesno razvedrilo. Samo domá ne čepi, ne stresaj sitnobe nad domačimi, ne pečaj se z vsakdanjimi malenkostmi več, kakor je treba, ne brigaj se za čenče in intrige, ki tako lahko uspevajo med ljudmi brez pravega posla. Najdi si kakršen koli posel, ki ustreza Tvojemu zanimanju, najbolje seveda tacega, ki še kaj „nese“. Saj nisi še tako okorel in zakrknjen, da bi Te nič več ne zanimalo. Da ne pozabim! V gobarski sezoni hodi gob nabirat! To ti je zanimiva in obenem koristna zabava...

Še marsikaj bi Ti priporočil, toda predolgo je že nastalo to pismo. Iskreno Ti želim vesel božič, v novem letu pa si uredi življenje po zgornjih načelih! Upam, da Ti ne bo žal.

Vse najboljše Ti želi in Te najlepše pozdravlja Tvoj stari —st—

P. S. Ta „postscriptum“ pristavljam, da ne pozabiš pristopiti k „Posmrtnemu sklađu (P. S.) našega društva“.

789. Miklavčič Peter, okr. veter. v p., Maribor.
 790. Novan Anton, žel. zvan. v p., Sneberje.
 791. Novak Ivana, vd. po or. nar., D. M. v Polju.
 792. Neszmenyi Dijonizij, viš. pis. ofic., Murska Sobota.
 793. Otrin Marija, vd. po cestariju, Ljubljana.
 794. Oitzl Janko, or. nar. v p., Kranjska gora.
 795. Osredkar Janez, žel. del. v p., Trzin.
 796. Oman Mihael, pismonoša v p., Klanc.
 797. Orel Florjan, žel. zvan. v p., Draga.
 798. Peterlin Alojzij, upok., Kamnik.
 799. Peteln Anton, kapetan v p., Ljubljana.
 800. Povše Leopoldina, vd. po kurjaču boln., Ljubljana.
 801. Pibernik Franc, žel. pepelar v p., Zg. Zadobrova.
 802. Pavčič Josip, sklad. del. v p., Vevče.
 803. Pogačnik Jožica, pošt. urad. v p., Dev. M. v Polju.
 804. dr. Pirkmajer Otmar, pom. bana v p., Ljubljana.
 805. Prosenc Ivan, pis. ofic. v p., Ljubljana.
 806. Polajnar Adolfina, vd. po primar., Dev. M. v Polju.
 807. Pernat Ivan, or. stražm. v p., Mali Mengeš.
 808. Petrovčič Franc, pošt. zvan. v p., Sp. Poljskava.
 809. Pečar Ana, vd. po žel. del. Ljubljana.
 810. Prochazka Josip, or. nar. v p., Ljubljana.
 811. Praprotnik Miroslav, učit. v p., Ljubljana.
 812. Pečnik Alojzij, šol. uprav. v p., Dobova.
 813. Pribovšek Ana, vd. po žel. zvan., Dravljice.
 814. Pušar Marija, vd. po strojevod., Ljubljana.
 815. Rojnik Ivan, polkovnik v p., Ljubljana.
 816. Raktelj Teodor, polkovnik v p., Brežice.
 817. Rolih Jakob, žel. zvan. v p., Zalog.
 818. Rus Marija, vd. po or. stražm., Šmartno ob S.
 819. Rabič Ignacij, strojevod. v p., Ljubljana.
 820. Rapotec Jože, pošt. podurad. v p., Ljubljana.
 821. Rovere Valerijan, or. nared. v p., Dobova.
 822. Rakar Franc, žel. zvan. v p., Stožice.
 823. Sajovic Franja, vd. po fin. podpr., Gorenja vas.
 824. Sluga Terezija, vd. po žel. zvan., Zalog.
 825. Snaj Franja, vd. po žel. del., Sneberje.
 826. Szillich Elizabeta, vd. po viš. kontr., Ljubljana.
 827. Svetlič Ivanka, učit. v p., Ljubljana.
 828. Sumperer Antonija, vd. po učit., Stara cerkev.
 829. Srebotnik Franc, orožnik v p., Šoštani.
 830. Salberger Mihael, učit. v p., Ljubljana.
 831. Smole Ignacij, žel. urad. v p., Ljubljana.
 832. Stinc Marija, vd. po or. nar. vod., Ljubljana.
 833. Suhadolnik Franja, vd. po žel. zvan., Ljubljana.
 834. Smerkolj Miroslava, vd. po žel. urad. Ljubljana.
 835. Susič-Repič Marija, učit. v p., Stožice.
 836. Slabe Anton, žel. zvan. v p., Gaberje.
 837. Šmajdek Ivan, šol. uprav. v p., Stožice.
 838. Schlachta Srečko, pis. ofic. v p., Ljubljana.
 839. Širok Katarina, vd. po žel. zvan., Ljubljana.
 840. Šunko Marija, vd. po pošt. zvan., Št. Ilj.
 841. Schmidt Ema, pošt. urad. v p., Št. Jernej.
 842. Špan Josipina, vd. po učit., Slov. Bistrica.
 843. dr. Silc Jakob, prof. v p., Ljubljana.
 844. Špacapan Ivanka, vd. po or. nar., Ljubljana.
 845. Šulgaj Terezija, vd. po žel. zvan., Ljubljana.
 846. Taurer Franc, žel. del. v p., Zalog.
 847. Tesner Franja, vd. po žel. zvan., Zalog.
 848. Tavčar Pavla, vd. po nared., Ljubljana.
 849. dr. Tičar Josip, šef. zdr. v p., Ljubljana.
 850. Tavčar Albina, pošt. uprav. v p., Št. Jernej.
 851. Vaupotič Ljudmila, vd. po pošt. nadkontr., Hrastje.
 852. Vojska Franc, žel. zvan. v p., Ljubljana.
 853. Velepčič Gašper, žel. uslužb. v p., Vevče.
 854. Vesenjaki Marija, vd. po pošt. inšp., Ljubljana.
 855. Vičič Matija, žel. urad. v p., Ljubljana.
 856. Valenčič Štefanija, vd. po žel. zvan., Ljubljana.
 857. Vatovec Anton, davč. služit. v p., Dobova.
 858. Volavšek Josip, fin. k. poverjenik v p., Gor. Radgona.
 859. Vidic Fani, vd. po pošt. podurad., Celje.
 860. Vertovšek Ana, vd. po sod. nadof., Kozje.
 861. Vidrih Cecilija, vd. po okr. gozd., Ljubljana.
 862. Veble Marko, član gled. v p., Dobova.
 863. Verlošnik Jera, vd. po sod. ofic., Celje.
 864. Weber Terezija, vd. po nadučit., Maribor.
 865. Zvašnik Jurij, ban. služ. v p., Gorenja vas.
 866. Zajc Jurij, žel. pred. del. v p., Dolsko.
 867. Zabukovec Pavlina, vd. po or. nared., Ljubljana.
 868. Zatlje Katarina, vd. po žel. zvan., Stožice.
 869. Zor Ana, vd. po strojevod., Ljubljana.
 870. Zavrl Avgušтина, vd. po šol. uprav., Ljubljana.
 871. Zorman Ernestina, vd. po žel. kretn., Mojstrana.
 872. Zajc Viktor, vet. nadsv. v p., Ljubljana.
 873. Zore Marija, vd. po pošt. podurad., Kamnik.
 874. Zahrastnik Vinko, okr. šol. nadz. v p., Škofja Loka.
 875. Židan Anton, žel. del. v p., Sp. Kašelj.
 876. Žerovec Martin, zvan. boln. v p. Dev. M. Polje.
 877. Židan Albin, nared. vod. v p., Brežice.
 878. Žerjav Iva, vd. po polkovn., Ljubljana.
 879. dr. Žibert Ivan, kustos nar. muzeja v p., Ježica.
 880. Žurko Ana, vd. po žel. zvan., Ježica.
- Seznam nanovo pristopivših članov do konca novembra:
881. Dobnik Bogomir, car. uradnik v p., Ljubljana.
 882. Dvoršek Filip, davč. inšp. v p., Dol. Lendava.
 883. Golob Josip, gozdni čuvaj v p., Bled.
 884. Ivančič Ciril, viš. davč. kontrolor v p., Ljubljana.
 885. Jerina Franc, praktični tehnik v p., Laze.
 886. Klampfer Alojz, sodni služitelj v p., Rogatec.
 887. Lukežič Gustav, okr. šol. nadz. v p., Ljubljana.
 888. Mahnič Rudolf, nared. vod. v p., Ljubljana.
 889. Ogrizek Jože, orož. nared. v p., Količevo.
 890. Roš Miloš, učitelj v p., Hrastnik.
 891. Svetek Albina, učiteljica v p., Ljubljana.
 892. Sartori Jožefa, vd. po strokovniku, Ljubljana.
 893. Tovornik Konrad, sodni kanclist v p., Celje.
 894. Urlep Franc, or. podnared. v p., Vrhole.
 895. Wieser Karlo, drž. upok., Poljčane.
 896. Zovič Ivan, or. nared. vod. v p., Ljubljana.

Vabilo na sodelovanje

Da bo vsebina našega glasila, ki je našlo med upokojenci tako živahen in prijazen odmev, raznovrstnejša, zanimivejša in aktualnejša, vabimo vse upokojence na sodelovanje v našem listu. Dobrodošli nam bodo dopisi in poročila iz vseh večjih mest Slovenije, pa tudi iz manjših krajev. Dopisi naj bodo kratki in jedrnat, ker moramo varčevati s prostorom.

Prošnja društvenim članom!

Vse p. n. društvenike, ki so s članarino v zaostanku, prosimo, da poravnajo zaostalo članarino. Težave sedanje krize občuti tudi društvo, ki mora vse nemale stroške za izdajanje lista „Upokojenec“, ki ga dobivajo člani brezplačno, poravnati sproti. Zato prosimo za uvidevnost. Če kdo izmed članov nima položnice, jo dobi pri vsaki poštni upravi ter naj napiše nanjo društveno čekovno številko 12.131.

Oglasi

Več stanovanj se odda v najem v novo-vozagrajeni vili blizu kolodvora. Mirna, solnčna lega, brez prahu. Na razpolago vrt, njiva. Prednost imajo upokojenci brez otrok. Pojasnila daje Josip Ritter, Podplat — Rogaška Slatina.

BLASNIKOVA „VELIKA PRATIKA“

za leto 1938 je izšla in se razpošilja za ceno din 5.— za vsak komad. Naročila na tiskarno J. Blasnika nasl., Ljubljana, Breg št. 10—12. Dobi se tudi v trgovinah. To je najbolj priljubljeni in najbolj razširjeni slovenski ljudski koledar že od nekdaj.

Izdaja Društvo državnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani. Predstavniki dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendel. — Tisk J. Blasnika nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavniki L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.